МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ РЕКЛАМИ

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ
ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ, ЗВ'ЯЗКІВ ІЗ ГРОМАДСЬКІСТЮ ТА ДИЗАЙНУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РОЗБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції

Випуск 5

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2016

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова оргкомітету:
Захожай Валерій Борисович — ректор Інституту реклами, доктор економічних наук, професор.
Заступник голови:
Бойко Світлана Станіславівна — декан Інституту реклами, кандидат політичних наук, професор.
Члени оргкомітету:
Каліна Ірина Іванівна — заступник декана з наукової роботи Інституту реклами, кандидат економічних наук, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю;
Аль-Тмейзі Аліна Юріївна — завідувач кафедри рекламного та виставкового бізнесу Інституту реклами, кандидат економічних наук, доцент кафедри рекламного та виставкового бізнесу;
Воронін Віктор Миколайович — директор Центру організації наукової роботи МАУП, доктор історичних наук;
Меркулова Світлана Іванівна — заступник декана з виховної роботи Інституту реклами, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри рекламного та виставкового бізнесу;
Руденченко Алла Андріївна — заступник завідувача кафедри дизайну Інституту реклами, кандидат педагогічних наук, професор;
Чирчик Сергій Васильович — професор кафедри дизайну, кандидат фізико-математичних наук, доцент

Рекомендовано до друку Вченою радою Інституту Реклами (протокол № 3 від 31.03.2016 р.)

Проблеми та перспективи розвитку маркетингу, зв'язків з громадськістю та дизайну в рекламній індустрії: зб. пр. / [ред. кол.: В. Б. Захожай (гол. ред.), С. С. Бойко (заст. гол. ред), І. І. Каліна (упоряд. і відп. ред.) та ін.].— Київ: ДП "Вид. дім "Персонал", 2016. — 244 с.

Опубліковано наукові статті, в яких висвітлено теоретико-методологічні засади та практичний досвід роботи у таких галузях: зв'язки з громадськістю, реклама та дизайн в умовах глобалізації та розбудови української держави.

Для науковців, викладачів, наукових співробітників, промисловців, підприємців, аспірантів, студентів.

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2016
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2016

Бут Н. К.
Особливості історичного формування дизайну рекреаційних зон міста Ужгорода 155

Кінзельська Н. В.
Особливості створення відеокліпу у програмі "Кіностудія" 159

Калашникова А. Е., Лысак К. Е., Рыльцев Е. В.
Количественное определение местоположения точки на картинной плоскости в перспективном проецировании 162

Калашникова А. Е., Лысак К. Е., Рыльцев Е. В.
Интервалы эволюции координатно-осевых искажений в аксеометрическом ортогональном проецировании 168

Шемеліна Т. А.
Роль колірних асоціацій у дизайні 174

Васильєва О. С., Якименко А. М.
Історія та сьогодення 3D дизайну в Україні та світі 178

Стрілець В. Ф.
Етнодизайн у меблях — дизайн майбутнього України 181

Байдаченко А. В.
Візуальні стандарти як головна складова фірмового стилю 185

Байдаченко О. В.
Використання етнодизайнерських ідей у створенні фірмового стилю 188

Бородіна І. М.
Фірмовий стиль як засіб візуального іміджу компанії 190

Горбач В. О.
Історія Web-дизайну за перші два десятиріччя 192

Городельська М. О.
До питання розробки рекламних календарів у сучасному контексті 195

Кіцкай О. І.
Ландшафт міста та роль дизайну в комплексному підході благоустрою території 197

Козуб В. Я.
Етнодизайнерські ідеї та цінності в сучасному інтер'єрі 200

Кутняк В. О.
Дизайн-концепція сайта "Від креативної ідеї, до технічного дизайну" 203

Левченко Н. І.
Історія формування зимових садів та сучасні тенденції використання їх в ландшафтному дизайні 205

Любецький В. В.
Ідентифікація фірмового стилю та рекламного супроводу (на прикладі ТАТУ-салону) 208

Сапсай І. М.
Типологія сучасних презентацій плакатів 211

Н. К. БУТ
Старший викладач кафедри дизайну Інституту реклами

ОСОБЛИВОСТІ ІСТОРИЧНОГО ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНУ РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН МІСТА УЖГОРОДА

Дослідження рекреаційних територій історичних міст, зелених зон центрів цих міст, набуває все більшої актуальності. Нині в Західній Україні існує велика кількість ландшафтних об'єктів, які потребують проведення комплексних робіт з реконструкції територій, прилеглих зон відпочинку, історичних будівель. Однак проведення відповідних заходів потребує особливого підходу у зв'язку з великим історичним, соціальним та культурним значенням об'єктів. Протягом останніх десятиліть питанню дизайну ландшафтної організації, реконструкції насаджень на території міста Ужгород, формуванню та розробленню принципів розміщення насаджень не приділялося належної уваги. Стосовно теоретичних досліджень маємо на сьогодні чудові розроблення таких фахівців садово-паркового господарства, як В. С. Теодоронського, І. А. Кабаєвої [6], Ю. А Бондаренка, Н. П. Абесинової, Е. Н. Микитиної, А. Ф. Сахарова, якими було розроблено методи та прийоми реконструкції міських садів і парків, виокремлено основні прийоми архітектурно-просторової композиції зелених насаджень [1].

Мета дослідження — вивчити наявність на території міста Ужгород рекреаційних зон, визначити історичні пам'ятки садово-паркового мистецтва та необхідність їх реконструкції методами ландшафтного дизайну.

Матеріал і методика досліджень. Історичні дослідження передбачали аналіз містобудівельних умов, на основі натурних обстежень, фіксації сучасного стану, вивчення нормативно-правової документації щодо вимог формування ландшафтних об'єктів на території міста, пам'яток ландшафтної архітектури національного значення. Дослідження історичного аспекта формування об'єктів проводились на основі вивчення іконографічних, архівних, письмових матеріалів. Вивчення стану пам'яток, візуальних взаємозв'язків з іншими архітектурними спорудами і загальною містобудівельною ситуацією проводили на основі сучасного генерального плану міста Ужгород. У процесі дослідження виявлено, що одними з таких історичних об'єктів нині є рекреаційні території міста Ужгород — його зелені зони, ботанічний сад [3].

Площа зелених масивів і насаджень міста становить 1574 га. Якщо дивитися з вершини гори, можна переконатися, що Ужгород справедливо називають "зеленим містом". За офіційними даними, липова алея закладена в 1928 році, яка огинає правий берег річки Уж (набережні Незалежності та Студентська), — найдовша в Європі. Набережна сформована таким чином,

що упродовж весінніх місяців і до початку літа можливо споглядати безперервне цвітіння дерев та кущів. На початку весни кожен вид цвіте 10–15 днів підряд, через що загальний час цвітіння — 2 місяці.

Частина лісу на території старого стрільбища на "Шахті" перетворилася на міський парк із зонами відпочинку. Це досить велика територія і, мабуть найбільша в Ужгороді.

У центрі міста розпланова но два розарії неподалік від входу до дитячої поліклініки на площі Народній.

Цікавим є також парк у селі Чертеж (6 га) 1848 року, де ростуть рідкісні інтродуценти.

У місті є кілька парків та велика кількість скверів. Крім цього, Ужгород оточують з усіх боків лісові масиви площею близько 13600 га. Поряд з місцевими видами деревних рослин місто прикрашають численні інтродуценти (близько 300 видів), культивування яких розпочалося у XVI ст. З ранньої весни до пізньої осені цвітіння одних рослин змінюється іншими квітучими видами [2].

Відомо, що впорядковані парки в Ужгороді існували ще в епоху Середньовіччя. Їх виникнення пов'язане з італійськими графами Другетами, які сприяли появі парків, завозячи з Італії різні екзотичні для цього краю рослини. У 1701 році навколо замку існувало 5 парків: Квітковий — з правого боку Замкової вулиці, Луговий, Журавлиний — у напрямку до Радванці, Звірячий (район стадіону "Спартак" і парку Підзамковий) і Голубиний — неподалік від нього [4]. Нині від старих парків залишилося всього кілька дерев, вік яких фахівці оцінюють у 200–300 років.

Найдавнішим парком Ужгорода вважається Підзамковий по вул. Підградській. Парк було засновано ще на початку XVII ст. з метою розведення диких звірів для королівських ловців. Спочатку він займав територію від замку до села Доманинці, але з часом його територія значно зменшилася і тепер становить 2,5 га. У парку росте найстаріше дерево міста. Вважається, що воно було посаджено у XV ст. господарем Ужгородського замку графів Другетів. Також у парку ростуть екзотичні дерева, завезені з Європи.

На вул. Ракоці знаходиться відомий на всю Європу дендропарк Лаудона, заснований 1886 року вчителем місцевої гімназії Іштваном Лаудоном. Спільними зусиллями з викладачами гімназії він викупив невеликий шматок землі, на якому і було створено парк. У цьому зібрано кілька десятків різноманітних екзотичних рослин з різних куточків світу, які не мають стилістичного напряму.

Парк Боздошський — один з найбільш великих парків міста, знаходиться на території мікрорайону Боздош. Заснований у 1954 р. і займає площу 58 га.

На площі Жупанатській розташований невеликий сквер-альпінарій, де серед альпійської флори встановлено скульптури відомих закарпатських художників Ерделі та Бокшай. Альпінарій покритий природними залишками вулканічних порід. Біля стіни, на верхній терасі викладена штучна гора з брил жовтуватого вапняку, з якої бере початок водний каскад. Вода, спадаю-

чи по кам'яному руслу, збігає у заглиблення в скелі, а звідти на нижню терасу в невелике озеро, яке своїми берегами нагадує обриси давньої Угорщини [6].

На площі Народній розбито розарій (заснований у 1954 році), де висаджено з 30 сортів троянд.

Проте самою унікальною "перлиною" міста є старовинний ботанічний сад (закладений в 1946 р.) — "ужгородське диво", розташований на схилі пагорба на трьох терасах: одна третина його розміщена на першій і другій терасах над річкою, а дві третини спускаються в долину. Перепад висот становить 22 м, площа 3,2 га. Це один з найкращих в Україні пам'ятників садово-паркового мистецтва державного значення [7]. При реконструкції експозиції ботанічного саду було запропоновано комбінований принцип, що дало можливість максимально виокремити найбільш характерні ознаки кожної зони експозицій і оптимально врахувати загальний композиційний задум планування.

За результатами проведених досліджень, у системі міського озеленення Ужгорода ботанічний сад і парки відіграють важливу декоративну, санітарно-гігієнічну, рекреаційну, містобудівну і науково-просвітницьку роль.

На сьогодні порушено образно-просторову структуру, втрачені рослинні композиції потребують збереження та реконструкції на основі основних принципів реконструкції ландшафтної архітектури та садово-паркового мистецтва.

Збережені рослинні композиції можуть стати наочним посібником для закладки нових рекреаційних зон міста. У межах даних територій збережено багате розмаїття деревних порід — основного джерела для дизайну ландшафту.

Література

1. *Бондарь Ю. А., Абесинова Н. П., Никитина Е. Н.* Ландшафтная реконструкция городских садов и парков / Ю. А. Бондарь, Н. П. Абесинова, Е. Н. Никитина. — К.: НИИП градостроительства, 1974. — 84 с.
2. *Гамор Ф. Д., Покиньчереда В. Ф.* Карпатський біосферний заповідник і проблеми розвитку туризму та рекреації на Закарпатті / Ф. Д. Гамор, В. Ф. Покиньчереда // Розвиток рекреаційно-туристичного комплексу Закарпаття: шляхи і перспективи: матеріали наук.-практ. конф. — Ужгород, 1997. — С. 138–147.
3. *Дідик В. В.* Класифікація ботанічних садів України / В. В. Дідик // Досвід та перспективи розвитку міст України: зб. наук. пр. — Вип. 2: Охорона довкілля. Ландшафтна архітектура. — К.: Ін-т "ДІПРОМІСТО", 2002. — С. 238 — 251.
4. *Лелекач Н. Н.* Про принадлежність Закарпаття до Київської Русі в X—IX ст. / Н. Н. Лелекач // Наук. зап. Ужгород. держ. ун-ту. — Ужгород, 1949. — Т. 2. — С. 25–39.
5. *Садовська Е. Я.* Сад лікарських рослин Академії медицини у Львові // Проблеми ландшафтної архітектури, урбоекології та озеленення населених місць: матеріали першого міжнар. семінару "Проблеми ландшафтної архітектури та садово–паркового будівництва / [за ред. В. П. Кучерявого]. — Л.: Укр. ДЛТУ, 1998. — С. 28–32.

6. *Теодоронский В. С.* Реконструкция и формирование зеленых насаждений на территории жилой застройки / В. Теодоронский, И. Кабаева. — М.: МГУЛ, 1999. — 43 с.
7. *Фенич В.* Дослідження з історії Карпатської України / В. Фенич // Молодь-Україні. До 50-ліття Ужгородського державного університету: наук. зап. молодих учених Ужгород. держ. ун-ту. — Ужгород, 1995. — Т. 5–6. — С. 381–384.